

[Holger Eriksen.]

på sin vis var lige så uoverskueligt og lige så vanskelig forståeligt for den jævne vælger som det, vi har i øjeblikket, og derfor var vi nødt til at lade det falde.

Så har udvalget diskuteret spørgsmålet, om man skulle oprette flere opstillingskredse i Århus og Københavns amt og i den ene af de københavnske storkredse, bl. a. under hensyn til socialdemokratiet, der havde fået alle deres opstillede kandidater valgt. Man er enig om, at dette må henskydes til efter valget, mens der så samtidig er udtalt en vis tilslutning til, eller måske endda ubetinget tilslutning til, at dette spørgsmål skulle afgøres i den første folketingssamling efter det nye valg.

Tilbage er så forskellige andre problemer, der er rejst. Der er spørgsmålet om, hvem der har klageretten, og hvem der skal behandle klager, når det drejer sig om folkeafstemning. Det er det lille ubehagelige spørgsmål, som er dukket frem, efter at det er opdaget, at valgloven og grundloven ikke i alle tilfælde er i overensstemmelse med hinanden. Det må vi arbejde videre med og så naturligvis med det lovforslag, som efter førstebehandlingen i forrige uge blev henvist til udvalget, som altså derfor fortsætter sit arbejde.

Aksel Larsen: Jeg kan naturligvis i alt væsentligt tilslutte mig, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen har sagt, men jeg vil dog benytte lejligheden til at udtrykke min beklagelse af, at udvalget ikke er nået længere med sit arbejde, eller rettere sagt, at det praktisk talt overhovedet ikke er kommet af stedet. Det forekommer mig ganske klart, at hvis man vil foretage væsentlige ændringer i valgloven, hvad enten det angår selve valgsystemet eller angår væsentlige ændringer i kredsinddelingen, eventuelt i amtsinddelingen, må dette gøres i meget god tid forud for et valg, og det vil vel af praktiske grunde af hensyn til partierne og kandidatopstillingerne være hensigtsmæssigt, at det foretages forud for et valg, således at ændringerne først træder i kraft efter valget. Det var, så vidt jeg har forstået det, også partiernes mening, eller i hvert fald havde de repræsentanter for partierne, som var medlemmer af udvalget, den opfattelse, og derfor har vi været ind-

stillet på, at der skulle ske noget i denne retning, men det er ikke sket.

Nu indstiller udvalget, at lovforslaget gennemføres i den sikkelse, hvori det er fremsat af den højtærede indenrigsminister, og det er naturligvis sådan set i orden; det drejer sig jo mestendels om tekniske ændringer, som absolut må gennemføres, mens der ikke er gjort noget ved selve valgsystemet. Det græder jeg ikke over, for det valgsystem, vi har, er stort set godt nok, når blot vi får afskaffet spærrereglerne — herom har jeg fremsat et særligt lovforslag, som kommer til behandling i det samme udvalg.

Det forekommer imidlertid meget beklageligt, at vi ikke, nu vi ved, at 1964 bliver et valgår, har fået gjort noget ved valgskredsinddelingen, hvor det er særlig galt med den. Jeg tænker på kredsene i hovedstaden, i København og på Frederiksberg — jeg tænker på kredsene i Københavns amt og i Århus amt. Man må erkende, at sådan som befolkningsudviklingen er foregået, er der blevet en så kolossal stor forskel på disse kredses størrelse, så der burde været foretaget en ændring. Jeg forstår udmærket vel, at den højtærede indenrigsminister ikke er kommet med forslag om en ændring af kredsinddelingen, men overlader dette til folketingsudvalget. Vi har jo en mængde materiale om, hvorledes kredsinddelingen eventuelt kunne ændres, men der har altså ikke i udvalget kunnet fås fornøden tilslutning til, at man skulle gøre alvor af at ændre kredsinddelingen nu ved denne lejlighed. Det er særdeles udmærket, at der er visse aftaler om, at vi skal tage fat på det, når valget er overstået, men så forudser jeg, at det vil gå sådan, som det nu er gået gennem 3 eller snart 4 år, at når valget er overstået, vil man sige: nu er der så længe til næste valg, så nu kan vi godt tage den med ro. Og når vi nærmer os næste valg, siger man: nu har vi ikke tid, for nu kommer valget, vi må udsætte det til efter næste valg igen. På den måde kan vi blive ved med at køre med sådanne umulige forhold som den lille Lejrekreds og den store Gladsaksekreds eller f. eks. forholdet i søndre storkreds i København, hvor de 3 kredse i Københavns indre by tilsammen har så mange vælgere, som der normalt er i en gennemsnitskreds i København og på Frederiksberg.